

ЛЕТОПИС

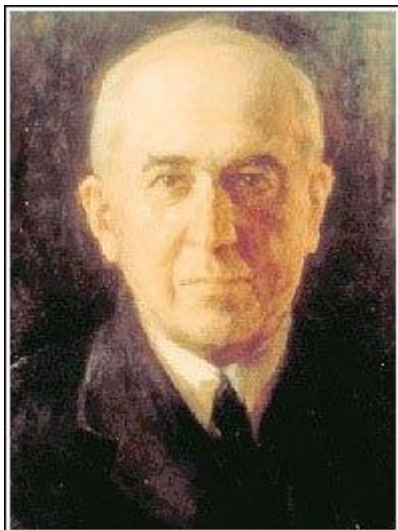
ОСНОВНА ШКОЛА „МИЛУТИН МИЛАНКОВИЋ“

ШКОЛСКА 2024/2025. ГОДИНА

О школи

Школа носи име научника Милутина Миланковића.

Милутин Миланковић – Путник кроз васиону и векове

Милутин Миланковић је био велики научник, али и узвишени стваралац чији пут кроз васиону и векове стреми много даље од одредишта научне мисли.

Припада таквим научницима који успостављају свет у мислима, склоповима и односима, јер се он заправо бавио питањима која, према сведочанству најстаријих записа древних народа, чине праоснов сваке културе – законима осунчавања, сменом годишњих доба и утврђивањем поузданог календара.

Личност која је до крајњих граница посвећена проблему који жели да реши, систематичан, упоран, математички до перфекције прецизан и методичан, на сретан начин спојио је раскошан сањарски таленат и упорност једног истраживача.

Оставио је за собом неизбрисиве трагове које ни време неће моћи да потисне. Био је истински аргонаут, потпуно равноправан античким мудрацима чија имена и даље блистају у свој својој чистоти и вечном пламену што обасјава прохујале миленијуме, али и нова нарастања.

Ко је Милутин Миланковић, шта је открио, по чему је његов допринос науци тако велик да се с његовим именом установљава медаља за врхунске домете у науци, а Месец и Марс на својим атласима уписују његово име? Шта га је толико издигло у храму науке, чиме се његово дело опире забораву, и зашто се, како време пролази, о њему све више говори?

У трагању за одговором могу се набројати његови резултати у науци, књижевности и грађевинарству, али прави изазов и даље остаје покушај да се све то сажме у једном појму, у јединственој слици. Треба нешто рећи за све разнородне послове којима се бавио, а да то буде јасна и неподељена суштаственост. Ако је такав покушај могућ, онда свакако великог Миланковића треба назвати градитељем мостова. Градио их је цели живот, у физичком као и духовном свету. Он је и градитељ мостова који стоје изнад захукталих река, али и андрићевски градитељ који својим мостовима премошћује јаз међу световима и међу наукама, али који заправо жели да направи мост над мостовима који би спојио Земљу са Сунцем.

Својим радом градио је видљиве и невидљиве мостове, као „вечиту и вечно незасићену људску жељу да се повеже, измири и споји све што искрсне пред нашим духом, очима и ногама, да не буде дељења, противности и растанка“. У наукама спајао је веома

удаљене области, као што су астрономија и геологија у јединствену математичку теорију која је дала праве одговоре на целину планетарне димензије судбине природе и човека. Све што је радио заправо је спона. Рођен између Истока и Запада, школован на Западу, вратио се на Исток где је радио и умро. Спојио је својим радом научну културу Запада и дубоку мистерију православља израђујући календар, који је постао највиши склад људских ствари са космичким захтевима. Спојио је Земљу и Небо, утврђујући својом науком да се узроци земаљских догађаја морају тражити у законима који владају небом.

Милутин Миланковић (1879 – 1958)

Најзначајнији српски научник који је своју каријеру провео у Србији, академик и професор Универзитета у Београду, Милутин Миланковић, снагом свог талента, али надамце, упорним и систематским радом, исказао се у низу научних дисциплина: математици, климатологији, метеорологији, астрономији, геологији, геофизици, географији и грађевинарству. Творац је времена, али је у свету најпознатији као аутор астрономске теорије климатских промена, којом је објаснио мистерију ледених доба. Почетак његове животне приче је 28. мај 1879. године на славонској равници, у Даљу, месту на Дунаву, у околини Осијека, где је завршио основно образовање. Својом величином и својим током Дунав је постао опсесија времена и простора за Миланковића. Река крај које је протекао цео његов живот давала му је неопходну сигурност у животу, у њој је налазио изворе надахнућа за свој стваралачки рад.

„Цео мој живот прошао је крај велике реке. У младости, јутром сам гледао Дунав како откида комаде очеве земље. Студентске дане у Бечу провео сам крај њега. Са Капетан Мишиног здања Београдског универзитета често сам гледао на Дунав у пролеће и у јесен. У изгнанству, у Пешти, њиме сам се тешио. Ево ме под старост опет крај Дунава. ”

У седамнаестој години, после основног образовања у родном крају, по наговору својих професора, као изразити математички таленат, одлази у Беч и наставља школовање на Високој техничкој школи. Студије грађевине успешно је окончао 1902. године, а 1904. године бриљантно брани докторат. Са непуних двадесетшест година промовисан је у доктора техничких наука 17. децембра 1904. године, и постаје први Србин доктор техничких наука.

Иако је својим значајним стручним и научним радом у Бечу стекао углед афирмисаног грађевинског стручњака и проналазача, Миланковић осећа да грађевинска пракса не може бити његова будућност, већ да је наука његов животни циљ. Ношен дубоком жељом да се бави науком, 1909. године напушта удобан живот, успешан и финансијски веома уносан посао грађевинског инжињера, те долази у Београд за професора на Катедри за примењену математику, где доживљава врхунац свога стваралачког рада. Одлуку да остане у Београду донео је из дубоког уверења да ће се само онда осећати срећним и сматрати да је постигао прави циљ свога живота, ако постане научник од

формата. Креће у потрагу за оријентацијом свог целокупног будућег рада. То је било доба његовог интензивног и дубоког размишљања.

„Моје амбиције нису, дакле, биле скромне. Тежио сам увек ка вишим циљевима, или бар онима који су ми такви изгледали. Но поред све те романтичне црте свога карактера, ипак сам био толико реалан да сам водио рачуна о својим способностима. Нисам почињао ништа за што се нисам осећао дорастао, зато у свом раду нисам скоро никад имао неуспеха. Знао сам из властитог искуства, још више из искуства других, да је пут којим сам одлучио да пођем дуг и трновит и да води само онда до значајне висине ако се њиме корача целог живота, не скрећући ни десно ни лево.“

Осим природне обдарености имао је и необично широко образовање. Знао је да одабере прави научни проблем на коме ће радити, и начин његовог решавања, па није нимало случајно што је дошао до великих резултата. Настојао је да на основу знања путева научне мисли из прошлости и свога времена проникне, колико је то било могуће, у будућност.

Пошто је одабрао климу далеке прошлости као предмет својих научних истраживања, и када се уверио да се стазом коју је намеравао да следи нико пре њега није кретао, пажљиво је испланирао своје научно путовање кроз „васиону и векове“. Само је велики ум могао да замисли такав подухват. Али за остварење тог подухвата било је неопходно много више од великог ума, пре свега огромна енергија, упорност и систематичност младог научника. Тај пут на који је кренуо трајаће 30 година.

“Мене чудном снагом бесконачност привлачи и желим да дограбим целу васиону и да светлост њену распрострем, те да осветли сваки кутак. Каткад, на крилима своје уобразиље, предузимао сам далека путовања у бескрајну васиону или у древну прошлост да бих својим рођеним очима сагледао изблиза оно што је наука опазила издалека.”

Уживао је да ради натенане и без журбе, омогућено на Универзитету у Београду. проучавања обављао је код куће у радној соби чији су зидови били или у старој згради Универзитета, у здању.

“Моја соба за рад је само скромно, али заштићено двоструким бедемима од се неописиво добро, ту читам, кадкад и дремам. Вечером, кад ме сутон, струја, умор, или други који узрок, одагна примакнем наслоњачу до прозора и небо. Опазим ли Месец, ја се попнем до његовој површини да изблиза видим оно мапама заинтересовало. Појави ли се која планета, ја одлетим до ње да бих резултате мојих математичких испитивања о клими планета контролисао на лицу места.”

што му је било Највећи део својих Београду, у великој прекривени књигама, Капетан Мишином

угодно уточините. Ту, осталог света, осећам размишљам, сањам, слаба електрична од мог писаћег стола, ја посматрам звездано њега и шетам по што ме је на Месечевим

Миланковићу није било тешко да се упусти у овакав подухват. Још за време студија, за време честих боравака у родном Даљу, ушао је у тајне астрономије и небеске механике.

„Ту сам студирао астрономију и небеску механику, пошто сам се снабдео потребном литературом. Нисам мислио о земаљским стварима, то ми у Даљу није било потребно. Мајка се о томе бринула, срећна да ме има поред себе, а ја сам лутао по небу. Била је зима, а у ноћној тами неосветљена села, небо пуно звезда каквог га у Бечу никад не видех. Из наше велике баите са чијих је стабала опало сво лисје, а нарочито са обале Дунава, видео сам целу небеску хемисферу у њеном пуном сјају. Ту сам могао посматрати Јупитерове сателите, маглине и окултације звезда. Постао сам астроном, упирао поглед ка небеском своду и размишљао о његовим звездама; нисам се бринуо о томе како се стичу паре, већ како се стичу знања. Својим мислима могао сам дати слободан лет.“

Применом сферне астрономије, небеске механике и математичке физике први је математички доказао да астрономски утицаји (промена оријентације Земљине осе ротације – прецесија равнодневница, промена нагиба Земљине осе ротације према еклиптици и ексцентрицитета путање Земље око Сунца) управљају механизмом термичких појава на Земљи. Тиме је успоставио спону наука о васиони и наука о Земљи и отпочео проучавање климе на начин који пре њега није постојао. На тај начин је, користећи математичке моделе, први објаснио периодизације настанка, развоја и смене ледених и међуледених доба током протеклих 600 000 година, чиме и формално приступа заснивању своје чувене астрономске теорије промене климе. Резултате својих истраживања исказао је извлачећи криве које показују варијације у осунчавању за различите географске ширине.

Обједињене резултате свога дугогодишњег рада објавио је у капиталном делу “Канон осунчавања и његова примена на проблем ледених доба”. У њему је садржан његов целокупан дугогодишњи рад, сви резултати и прорачуни, сва вера и нада, сва одрицања. Канон одражава сву темељитост, систематичност, упорност и тачност Миланковића. Више од тога, одражава његову сигурност у тачност математичких прорачуна и исправност научног приступа, као и увереност да ће доћи дан када ће стићи опште признање да су, у његовом Канону записане универзалне законитости.

Од армираног бетона до Канона осунчавања

Иако се одвојио од грађевинарства и кренуо путем изучавања проблема ледених доба, грађевинарство је, ипак, било његов позив, али и његова страст, што се најбоље видело у његовом раду Вавилонски торањ модерне технике који објављује три године пред смрт. У њему је уложио одсутни напор да свом грађевинском раду да димензију коју је већ постигао у научном. Миланковић поставља питање: “До које највеће висине и којим савременим средствима бисмо се могли попети увис грађевином која би надмашила све дотадашње?” У овом питању проговара апсолутни, митски градитрељ, који жели да премости границе идеје и материје и да се попут Икара вине право ка Сунцу да би сјединио истраживача неба и градитеља. Одговор је био у грађевини која би била сазидаана од бетона: „За такав подухват имам, као некадашњи инжењер, потребна теоријска знања и практична искуства.“ Његови прорачуни су показали да се као

највиша, може саградити бетонска грађевина полупречника основе 112,84 km, висине 21,646 km, што представља теоријску границу висине која се због грађевинске статике не може прекорачити.

Пројектујући свој Вавилонски торањ, са широком платформом на врху, за метеоролошку и астрономску опсерваторију, Миланковић је, као и пре, повезивао грађевинарство са својим сном о путу ка васиони.

Своју градитељску делатност у Србији крунисао је пројектовањем деветнаест армирано-бетонских мостова преко реке Тимок, на изузетно тешким теренима, којима и данас пролази пруга Ниш-Књажевац, објектима за потребе Команде ваздухопловства, Ковнице новца у Топчидеру и многим другим грађевинама.

Писац историје природних наука

Милутин Миланковић био је не само научник, него и историчар науке, хроничар научних збивања свога времена, писац чија дела имају и литерарну вредност. Разврстао је своје стваралаштво на: научна дела и расправе, универзитетске уџбенике, научно-популарна и књижевна дела.

Књижевни опус академика Милутина Миланковића обухвата мемоарску прозу „Успомене, доживљаји и сазнања“, научно-популарни роман „Кроз васиону и векове“ и збирку приповедака „Кроз царство наука“.

Неуморни стваралац објављује још неколико драгоцених дела из те области. Међу њима су најзначајнији: Исак Њутн и Њутнова Приципија, Оснивачи природних наука, Двадест два века хемије, Историја астрономске науке, Наука и техника током векова, Техника у току давних векова и др.

Иако је у својим делима описивао различита времена, места догађања, појаве и личности, из њих провејава Миланковићева жеља да сликовито и јасно прикаже животе великих научника, најсложенјие проблеме науке, време у коме се они рађају, као и њихову примену у области технике. Изванредно познавање грађе о којој је писао омогућило му је да на кратак и сликовит начин прикаже најсложеније научне проблеме која су решили врхунски умови. Такав начин приказивања наишао је на изузетан пријем међу најширом читалачком публиком.

Свет новог календара

На Све-пра-во-слав-ном конгресу у Цариграду је 1923. године Миланковић је учествовао као делегат владе наше земље, али и као делегат Српске Патријаршије, поред митрополита црногорско-приморског, господина Гаврила Дожића. Предлог за реформу Јулијанског календара, који је Српска делегација по други пут (први није прихваћен) поднела Конгресу, урадио је, у току рада Конгреса, Милутин Миланковић.

У основи тог предлога налазе се најновија достигнућа астрономске науке оног времена као и тачнији математички рачун са остацима. Захваљујући ауторитету Српске православне цркве, у условима обнове мирољубивих процеса после Великог (Светског) рата, предлог реформе календара Српске православне цркве усвојен је, а важан допринос томе дала је научна мудрост и научни ауторитет Милутина Миланковића.

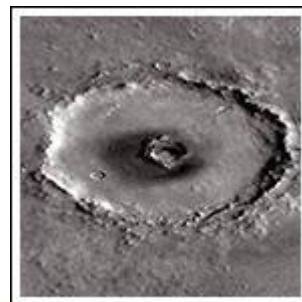

Господар тајни осунчавања Земље, путник кроз васиону и векове, умро је у осамдесетој години живота, 12. децембра 1958. године у Београду. Завршетк приче је у Даљу, где је према сопственој жељи сахрањен у породичној гробници на православном гробље, на обали Дунава-рајске реке Фисон, одакле је пошао на пут кроз васиону и векове.

Признања

Њему у част, једном кратеру на тамној страни Месеца дато је његово име. Ово је званично усвојено на конгресу Међународне астрономске уније 1970. године у Брајтону (Енглеска). Иста та организација је у Сиднеју (Аустралија), 1973. године, донела одлуку да се и на Марсу једном кратеру да име Миланковић.

Једно небеско тело, планетоид, којег су открили српски астрономи, носи име 1605 Миланковић. Налази се у астероидном појасу и можда баш тамо обитава Милутинова душа. Европско геофизичко друштво установило је медаљу „Милутин Миланковић” 1993. године. Она се додељује научницима за изузетне заслуге у дугопериодичном проучавању и моделирању климе. Од 2003. године, ову медаљу додељује Европска унија за геонауке.

Наша школа

Васпитно-образовни рад је организован у једној смени у шест школских јединица, тј. осморазредним школама у Раброву и Клењу, и четвороразредним школама у Мустапићу, Мишљеновцу, Вуковићу и Миљевићу.

РАБРОВО

Школа у Раброву организује свој рад у школској згради са простором за васпитну групу и школском кухињом. У учионицама опште намене организована је настава млађих разреда, а за старије разреде настава се одвија у кабинетима. За неке наставне области поред учионица постоје и просторије за смештај наставних средстава и припремање наставника за час. У старом делу школе постоји школска библиотека са преко 12000 наслова, као и кабинет информатике са 10 рачунара и потребном рачунарском опремом што у потпуности задовољава ову наставну област. Остали рачунари се налазе у свим кабинетима и учионицама млађих разреда, канцеларијама директора, секретара, стручног сарадника-психолога и у рачуноводству. Сви ови рачунари су умрежени и повезани у једну информатичку целину заједно са штампачима што се показало изузетно ефикасно и савремено. У школи постоји још један савремен рачунар " NOTE BOOK као и дигитални клавир-клавинова која је смештена у кабинету за музичку културу. Настава физичког васпитања одвијаће се у летњем периоду на школским-спортским теренима, а у зимском периоду користиће се сутерен у новом делу школе (100 м² са пратећим простором).

Преглед просторија централне школе у Раброву изгледа овако:

- учионице опште намене 4 по 54 м²,
- учионице за кабинетску наставу, 9 (4 по 50 м² и 3 по 54 м²),
- лабораторије за кабинетску наставу БЛ,ФИЗ,ХЕМ, 2 (1 од 72 м² БЛ. и ХЕМ. и 1 од 54 м² ФИЗ,
- медијатека,
- кабинети за припремање часова 5,
- просторија за физичко и здравствено васпитање,
- просторија за васпитну групу предшколског узраста,54 м²
- канцеларија директора школе,
- канцеларија школског психолога,
- канцеларија секретара,
- канцеларија за рачуноводство,
- просторија за наставнике разредне наставе,
- просторија за наставнике,
- просторија за помоћно особље,
- просторија за техничко особље са радионицом,
- просторија за школску кухињу са трпезаријом која ће служити као простор и за друге сврхе као што су школски скупови, свечаности, приредбе, итд.
- просторија за архиву школе,

- 3 санитарна чвора за ученике и раднике школе у школској згради
- котларница
- просторија за смештај огрева
- шупа
- незавршен сутерен са 3 просторије.

Површина школског дворишта износи 1,15 ха где постоји асфалтирани терени за рукомет, одбојку, кошарку, тенис, и посебно асфалтиран улаз у школску зграду. У самом школском дворишту подигнут је воћњак и све остале површине су озелењене. У непосредној близини школског дворишта налази се фудбалски терен који ученици наше школе понекад користе за јесењи и пролећни крос.

За извођење наставе могу да се користе и објекти који се налазе у самом насељу, као и објекти у околини Раброва као што су:

- Дом здравља у Раброву,
- трансформатори,
- водовод Раброво,
- споменици и историјска места,
- расадник у Мишљеновцу,
- занатске и трговачке радње у Раброву,
- долина реке Пек,
- извори у непосредној близини нашег насеља,
- школско двориште

КЛЕЊЕ

Школа у Клењу располаже са већим школским простором, јер представља осморазредну школу са васпитном групом што укупно чини 7 одељења. У школи има 7 учионица које задовољавају прописане стандарде, наставничку канцеларију са 20м² и две мање просторије за смештај наставних средстава. У оквиру изборног предмета информатике и рачунарства постоји 10 рачунара, што задовољава потребе изборног предмета, а сама настава из овог предмета ће се изводити у посебној учионици. Ученички простор износи 302,8м². Површина школског дворишта је 37 ари које је асфалтирано, тако да су ученици добили јако добре услове за извођење наставе физичког васпитања. У самој школској згради као и у кухињи постоји санитарни чвор који задовољава потребе оба објекта. У дворишту постоји шупа за смештај огрева и алата површине 67,5м².

Поред наведеног школског простора за извођење наставе могу да се користе и други објекти као што су: здравствена амбуланта, кланица, фудбалско игралиште, долина реке Пек.

МУСТАПИЋ

Школа у Мустапићу има 3 учионице површине 188,57 м². Једна учионица се користи за трпезарију, једна за васпитну групу, а две за наставу у комбинованим одељењима. У канцеларији за наставнике површине 12,8м² тренутно је смештена школска библиотека, наставна средства и дидактички материјал. Површина ходника је 50,94м². Површина школског дворишта износи 11,5 ари које је асфалтирано и на истом постоји кош и два гола за мале спорове. У школу је уведен насељски водовод.

МИШЉЕНОВАЦ

Школа у Мишљеновцу располаже са следећим школским простором:

- две учионице површине 129м² ,
- ходник површине 38м² ,
- просторија за предшколски узраст површине око 16м² ,
- нов санитарни чвор у школској згради са три кабине.

У саставу школске зграде налази се и школска кухиња. У школском дворишту се налази пољски клозет који није у функцији, школски стан и шупа за смештај огрева. Школско двориште има површину од 50 ари, асфалтирано је и на њему постоји кош и два гола за мале спортове. У сарадњи са М.З. овог насеља постављени су и рефлектори тако да ово двориште може да се користи и у вечерњим часовима. Пијаћа вода постоји и у школи и

у школском дворишту.

ВУКОВИЋ

У школској згради постоји учионица површине 42,5м² и она се користи за рад у овој неподељеној школи. У другом делу школе постоји још једна учионица која се тренутно не користи. У самој згради постоји и санитарни чвор у коме је прикључена вода што ће допринети лакшем одржавању и чистоћи ове просторије.

МИЉЕВИЋ

Школа у Миљевићу располаже са две учионица, просторијом за предшколску групу и канцеларијом, површине 112м². Поред овог простора у школи постоји и санитарни чвор, а у подруму просторија за смештај огрева. Ова школа је комплетно санирана, школско игралиште асфалтирано, тако да сада и у овој школи постоје добри услови за рад.

КОЛЕКТИВ ШКОЛЕ

1. ДИРЕКТОР ШКОЛЕ - Владимир Тодосијевић (Учитељски факултет – професор разредне наставе)

Наставни кадар и стручни сарадници

Редни број	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАДНО МЕСТО
1.	Михајловић Сунчица	Васпитач
2.	Стојиљковић Наташа	Васпитач
3.	Павловић Санела	Васпитач
4.	Нешић Слађана	Учитељ
5.	Станковић Јасна	Учитељ
6.	Марковић Маријана	Учитељ
7.	Златков Бојана	Учитељ
8.	Тодосијевић Владимир	директор школе
9.	Ивић Јелена	Учитељ
10.	Милићевић Слађана	Учитељ
11.	Васиљевић Росана	Учитељ
12.	Живојиновић Драгица	Учитељ
13.	Ђирковић Надица	Учитељ
14.	Јакимов Јованка	Учитељ
15.	Илић Милица	Учитељ
16.	Станковић Данијела	Наставник српског језика
17.	Миленковић Славица	Наставник српског језика
18.	Николић Андријана	Наставник српског језика
19.	Животић Лукић Данијела-Филолошки факултет-дипломирани филолог,положен Ц 1	Наставник енглеског језика
20.	Илић Милица-Филолошки факултет-проф.енгл.језика	Наставник енглеског језика
21.	Тасић Тајана-Филолошки факултет-проф.немачког језика	Наставник немачког језика
22.	Радовановић Нелија-Факултет уметности-дипломирани графички дизајнер	Наставник ликовне културе
23.	Шпрљан Слађана-Виша музичка-наставник музике културе	Наставник музичке културе
24.	Милутиновић Гаралејић Марија-Географски факултет-дипломирани географ	Наставник географије
25.	Гајић Душица-Филозофски факултет-професор историје	Наставник историје
26.	Томић Лела	Наставник физике
27.	Живојиновић Урош-инжењер саобраћаја	Наставник математике
28.	Делић Хусо-Виша педагошка-наставник математике	Наставник математике
29.	Радивојевић Милена-Биолошки факултет-дипломирани биолог	Наставник биологије
30.	Дашећ Зорица-Хемијски факултет-дипломирани хемичар	Наставник хемије
31.	Николић Данијела-Технички факултет-професор техничког образовања	Наставник техни. и информ. образовања
32.	Јовановић Милан-Технички факултет-	Наставник информатичког и техничког образовања
33.	Закшек Горан-професор физичког васпитања	Наставник физичког и здравственог васпитања
34.	Обрадовић Маријана-професор физичке културе	Наставник физичког и здравственог васпитања
35.	Дашећ Немања-Теолошки факултет-дипломирани теолог	Наставник верске наставе
36.	Петрашковић Слађана-Филозофски факултет-дипломирани психолог	Школски психолог

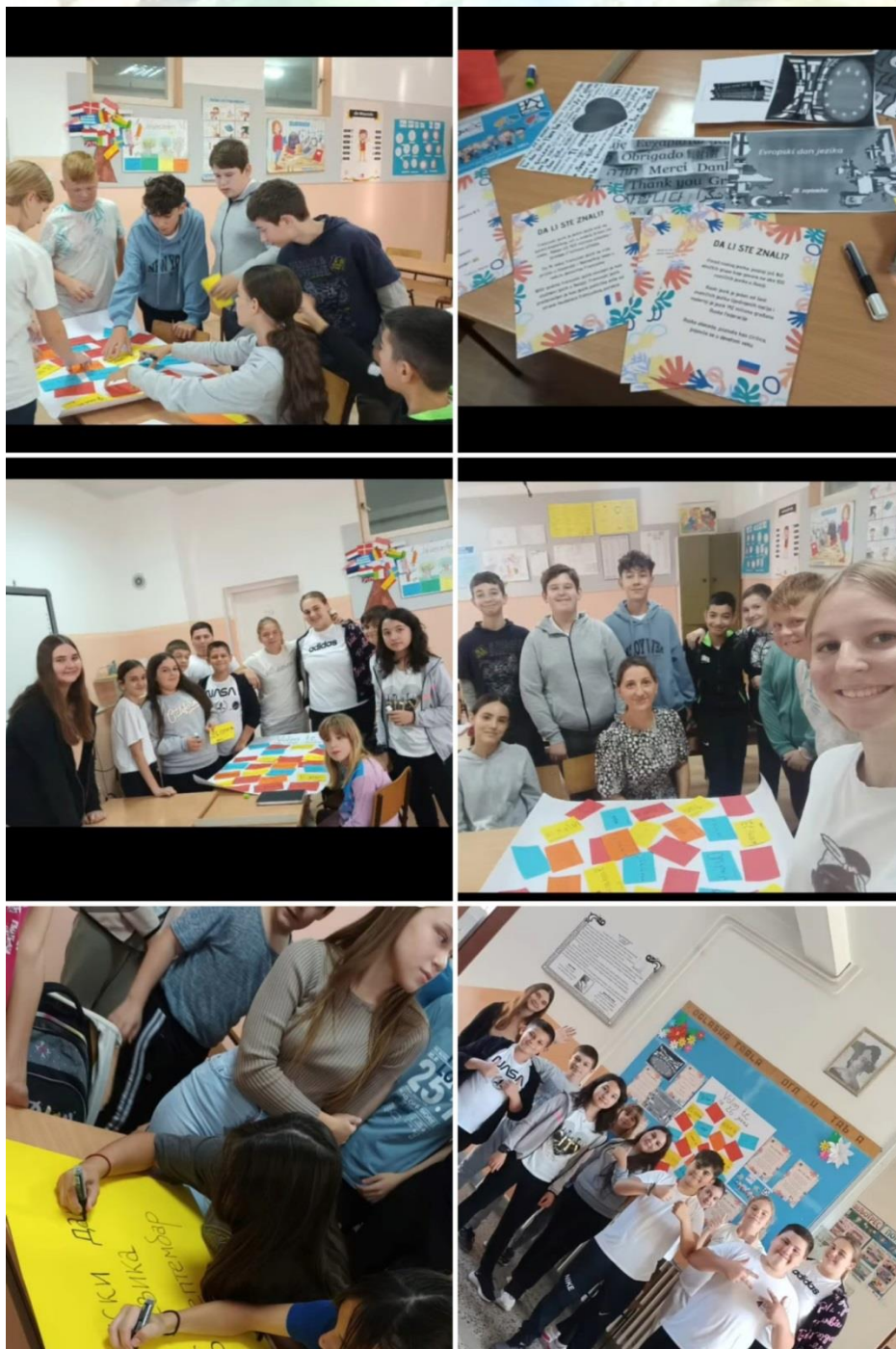
Ваннаставни кадар

Редни број	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАДНО МЕСТО
1.	Поповић Биљана-Правни факултет-дипломирани правник	Секретар
2.	Мишић Драган-Економска школа-комерцијални техничар	Руководилац рачуноводства
3.	Стокић Мерима-Школски центар за усмерено образовање-математичко-технички сарадник	Админист.-финанс. радник
4.	Перић Новица-Машинска школа-аутомеханичар	Домар
5.	Марковић Жељко-електромеханичар	Домар
6.	Милетић Иван-Машинска школа-аутомеханичар	Ложач
7.	Милетић Верица-основна школа	Помоћни радник
8.	Миладиновић Верица-основна школа	Помоћни радник
9.	Мишић Мирјана-Пољопривредна школа-прехранбени техничар	Куварица
10.	Ђорђевић Нина-Пољопривредна школа-техничар сточарске производње	Куварица
11.	Субошић Нада-трговац	Помоћни радник
12.	Ивана Васић – средња школа	Помоћни радник
13.	Ивић Јелена	Помоћни радник, кувар.
14.	Мишић Тања	Помоћни радник, кувар.
15.	Зарић Јадранка-основна школа	Помоћни радник
16.	Марковић Душица-Средња школа-правно биротехничка	Помоћни радник
17.	Михајловић Владица-основна школа	Помоћни радник

Током ове школске године у школи су реализоване бројне активности у које су били укључени ученици и радници наше школе.

СЕПТЕМБАР

Обележен је Европски дан језика, који се обележава сваке године 26. септембра, на иницијативу Савета европе од 2001. године. Ученици су са наставницом немачког језика Тајаном Тасић учествовали у изради паноа.

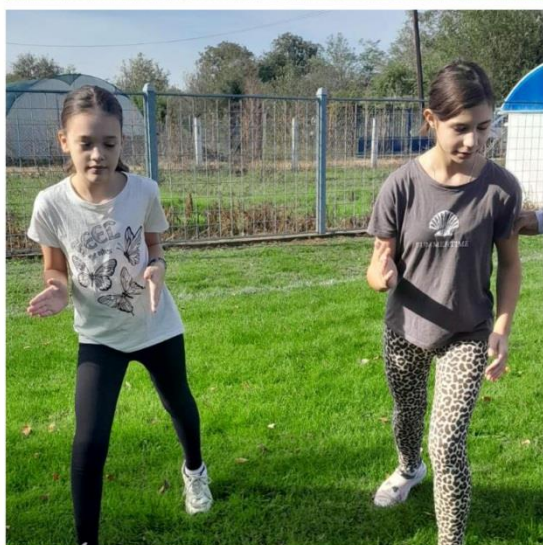
ОКТОБАР

Дечија недеља, највећа национална манифестација за заштиту и промоцију дечјих права. Ове године се одржала под слоганом “Ја сам дете имам план: толеранција и љубав за сваки дан!” у периоду од 7. до 13. октобра. У нашој школи дечја недеља обележена је низом активности.

Понедељак је био дан за ликовни и уметнички израз. Ученици у одељењу у Клељу и Раброву направили су пано поводом дечје недеље и изложбу радова.

У уторак основној школи у Раброву оржан је крос и спорстко дружење за ученике свих узраста из свих подручних школа.

У среду је одржан маскенбал и карневалска шетња за ученике од предшколског узраста до осмог разреда у подручној школи у Клењу. Ученици су се забавили и поделили своју креативност и радост са локалном заједницом.

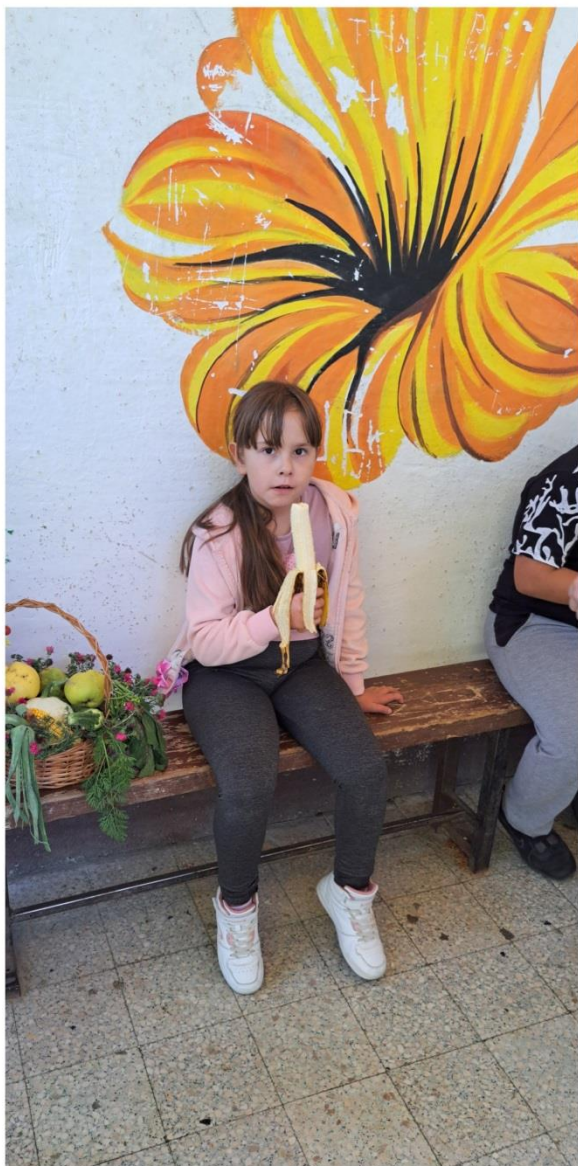

ЛЕТОПИС

Четврти дан недеље посвећене деци је био окренут ка праву деце на здрав живот. Ученици су даривали здравље једни другима кроз размену јесењих плодова и здраве хране.

Ученици су показали емпатију и тимски дух и помагали помоћним радницима у школи.

ЛЕТОПИС

А дан посвећен здравом духу и телу употпуњен је спорским активностима, пријатељском утак мицом и фер игром кроз коју су се учили тимском духу и толеранцији.

У петак је у подручном одељењу у Клењу дечја недеља завршена учењем кроз гледање филма како би боље развили емпатију и разумели друге.

17.10.2024. за ученике наше школе одржано је предавање о здравственој заштити и полно преносивим болестима

21. октобра ученици наше школе посетили су 67. Београдски сајам књига. Сајам књига ове године оржао се под називом еч је слободна“

23. 10. наше најмлађе ученике из предшколске установе у Раброву посетило је Удружење пчелара из Кучева и уручило им теглице меда.

ЛЕТОПИС

23. 10. 2024. екипа наших ученика узраста од првог до четвртог разреда су учествовали на Игрицама без граница са годтима из Маиловца, Великог Градишта, Голубца, Браничева и Средњева.

НОВЕМБАР

Наставница музичке културе Слађана Стевић учествовала је у пројекту „Деца у свету музике“ установе „Цврчак“. Деца Прве групе узраста од 1 до 5,5 година посетила су кабинет за музичко и упознала се са инструментима и светом музике.

ДЕЦЕМБАР

Прославу Нове године у установи „Цврчак“ употпунила је и даља реализација пројекта „Деца у свету музике“. Са звуцима хармонике упознала их је наставница музичке културе Слађана Стевић.

Деца из објекта „Цврчак“ су дочекала Деда Мраза уз музику и песму и од њега добила жељно очевикиване пакетиће!

Децу је чекало још једно изненађење.

Родитељи су купили кош и тобоган и заједно са Деда Мразом поклонили деци.

Хвала наставници музичког васпитања –

Слађани која увеличала наше дружење у оквиру пројекта „Деца у свету музике“. –

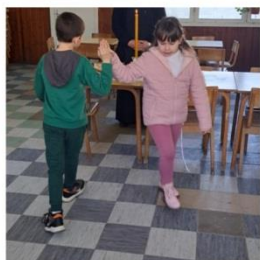

ЈАНУАР

27. ЈАНУАРА прослављена је школска слава и обележен празник Свети Сава. Овим поводом у школи је припремљен пригодан програм.

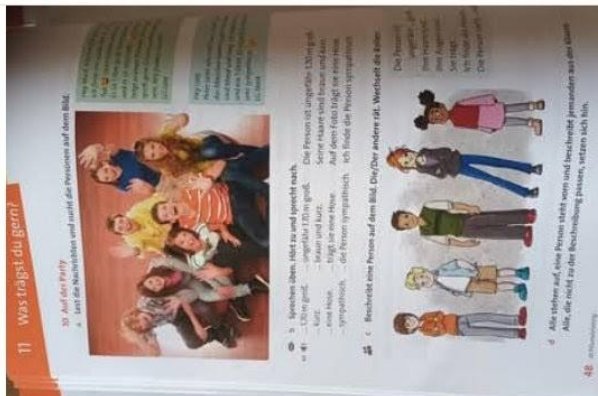
У подручном одељењу ученици од првог до осмог разреда су формирали екипе и такмичили се у знању о овом светитељу. Са свештеником и помоћником директора Данијелом Животић резан је славски колач, а свечану атмосферу је употпунило и извођење химне, певање, рецитоване и плес који су изели наши ученици.

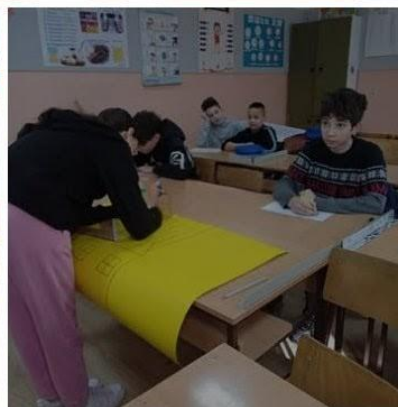

ФЕБРУАР

6. фебруара ученици су на часу немачког језика радили пројекат „Гардероба, одећа“

Поводом Дана матерњег јзика 21. Фебруара, ученици седмог разреда су на часу српског језика и књижевности урадили пано на тему важности неговања свог језика.

26.2.2025. одржан је „Кокакола куп“ у Кучеву. Ученици наше школе освојили су прво место у категорији дечака.

27.2.2025. организовано је предавање на тему „Како да победимо лоше навике у исхрани“. Преваџ је била докторка Теодора Ђурић из Завода за јавно здравље у Пожаревцу. Организатор предавања је Омладински центар Пожаревац. Предавању су присуствовали ученици од 5-8. Разреда из Раброва и ученици 8. Разреда из Клења.

МАРТ

Ученици наше школе учествовали су на Општинском такмичењу у Кучеву, остварили запажен успех и пласирали се на даљи ниво такмичења.

АПРИЛ

22. априла одржано је општинско такмичење „Пажљивкова смошра“ у организацији МУП Србије. Учествовали су ученици предшколског узраста, првог и другог разреда.

22.4. у Клењу је оржана манифестација „Прсићијада“. У сарадњи са локалном заједницом манифестацију су употпонили и ученици наше школе који су имали ликовну радионицу и украшавали ускршња јаја. Хор наше школе је својом песмом допринео свечаној атмосфери на отварању манифестације.

24.4.2025. у оквиру пројекта "Лига малих шампиона" у организацији Савеза за предшколски спорт и физичко васпитање Србије, Спортског савеза Србије и екипа пројекта Спортског савеза општине Кучево, данас је у Спортској хали одржано општинско такмичење "Лиге малих шампиона". Манифестацију је свечано отворио Чедомир Николић секретар спортског савеза Србије.

Учествовале су све установе из општине Кучево које имају одељење предшколског узраста, а у координацији са Спортским савезом Кучево спроводили су тренинге како би спремили малишане за ово такмичење.

Сви малишани показали су колико воле спорт и да израстају у праве спортисте. А најбоља екипа овогодишњег такмичења био је тим "Кефалице" из ПУ "Лане" Кучево.

Сваки малишан поред успомене на такмичење, понео је осмех на лицу и медаљу као мотив за даље бављење спортом.

28. и 29.4.2025. ученици седмог и осмог разреда били су на екскурзији по Западној Србији. Екскурзија је реализована у сарадњи са основном школом у Турији.

Према календару образовно-васпитног рада Недеља сећања и заједништва обележава се у школама од 5. до 9. маја 2025.

На овај начин, ученици и наставници сећају се и исказују поштовање жртвама злочина у Огледној основној школи „Владислав Рибникар“ у Београду, као и жртвама у Дубони и Малом Орашју и Нишкој Бањи из 2023. године. У централној школи и подручним одељењима реализовале су се различите активности које су усмерене на неговање културе сећања, развој и промоцију хуманости, емпатије, толеранције, поштовања и дијалога.

У подручној школи у Клењу у среду је одржана радионица у циљу неговања врлина и толеранције у којој су учествовали сви ученици од 1-8. разреда.

Пано настао током радионице

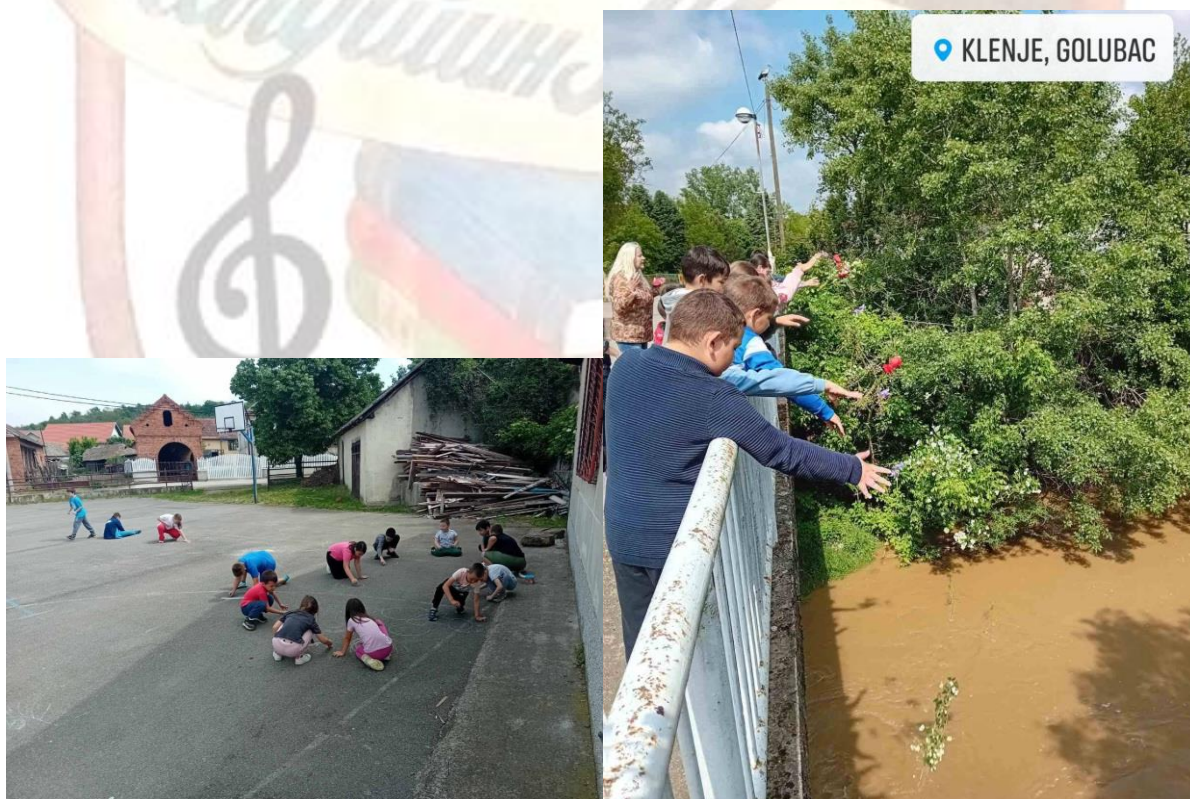
Ученици су се повезивали и кроз зајденички труд и сарадњу улепшавањем школског дворишта школе у Клењу.

Спорт као начин повезивања био је мотив још једног дана у оквиру ове тематске недеље. У спортским играма учествовали су сви ученици школе у Клењу.

Последњег дана ове недеље ученици су на трену исписивали и осликавали поруке мира, а затим се сетили и одали почаст страдалима бацањем цвећа у реку Пек.

Недеља заједништва и сећања обележена је радионицама и у другим подручним школама.

У централној школи у Раброву ученици петог разреда су у оквиру часа одељенског старешине гледали документарни филм „Бол“, везан за страдање деце у школи „Владислав Рибникар“ у Београду 3.5.2023. Инспирисани филмом, ученици су написали песме и саставе.

15.5. одржан је пролећни школски крос и спортски дан за све ученике наше школе.

ЛЕТОПИС

На одржаном општинском кросу у Кучеву 21.5.2025. учествовали су ученици наше школе од предшколског узраста до 8. Разреда. Ученици су показали велику упорност, борбеност и труд, а резултати су одлични.

Истогa дана Голубац је био домаћин регионалног такмичења „Пажљивко“ на коме се сјано показала и екипа наше школе

21. маја одржано је и такмичење у нашој школи.

У Основној школи „Милутин Миланковић“ у Раброву одржано је квиз такмичење „Миланковићу у част“.

Учешће на такмичењу узело је шест екипа и то:

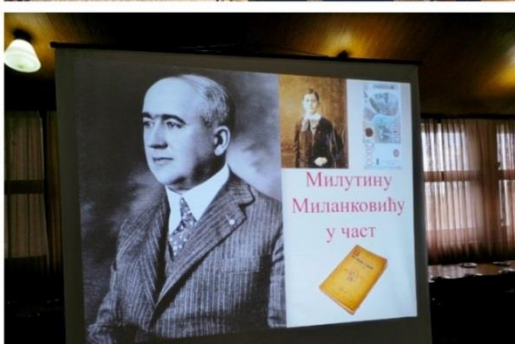
- Основна школа „Доситеј Обрадовић“ из Пожаревца,
- Основна школа „Иво Лола Рибар“ из Великог Градишта,
- Основна школа „Вук Караџић“ из Мајиловца,
- Основна школа „Вељко Дугошевић“ из Турије,
- Основна школа „Милутин Миланковић“ из Раброва

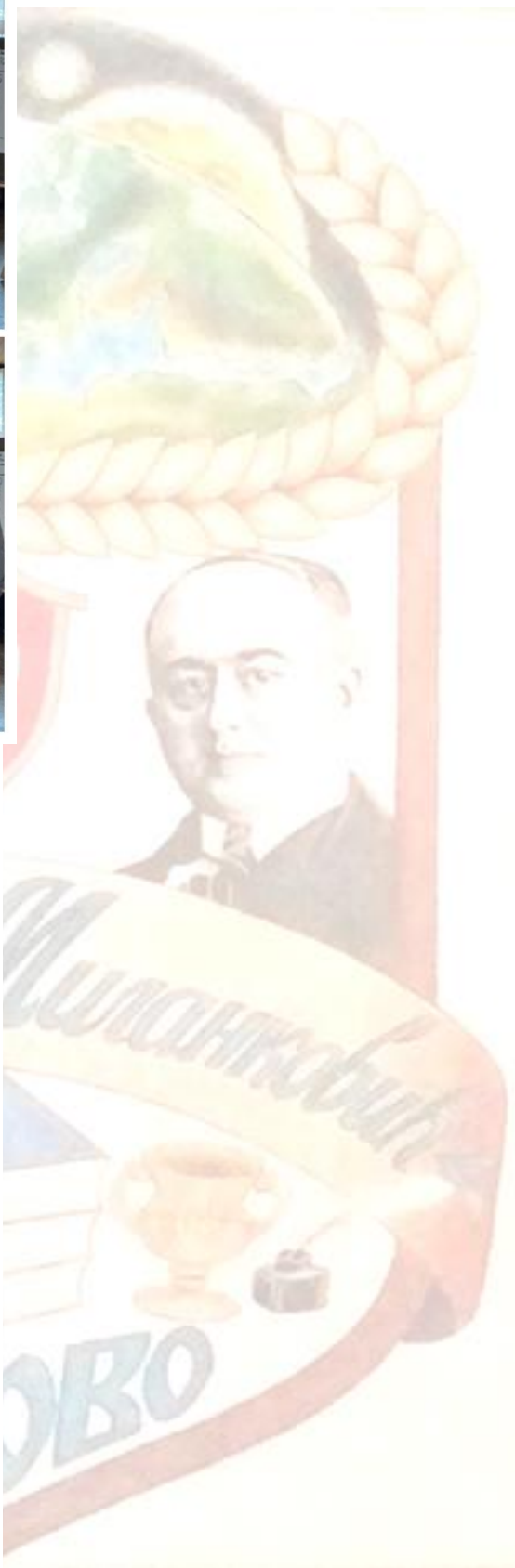
Такмичење је осмишљено тако да екипу школе чине 8 ученика, по један ученик од првог до осмог разреда. Питања су из наставних области које се обрађују у редовној настави, али осмишљена тако да обухватају неке од битнијих детаља из живота нашег великог научника Милутина Миланковића, који уз Николу Теслу и Михајла Пупина чини сам врх светске научне баштине.

Ученици и остали гости су имали прилику да у старом делу школе виде сталну поставку о животу и делу нашег великог научника, као и макете мостова које су израдили ученици наше школе.

После такмичарског дела, уручене су дипломе и пехари екипама које су освојиле прва три места, док су остале екипе добиле захвалнице.

Прво место је освојила ОШ „Вук Караџић“ из Мајиловца, друго и треће место екипе ОШ „Иво Лола Рибар“ из Великог Градишта, четврто место екипа ОШ „Доситеј Обрадовић“ из Пожаревца, пето место ОШ „Милутин Миланковић“ из Раброва и шесто место ОШ „Вељко Дугошевић“ из Турије.

ЈУН

12. јуна школа у Раброву свечаном академијом и доделом признања најзаслужнијима обележила је дан школе и 182. годину од оснивања.

Прослави су присуствовали :представници Српске православне цркве, драги ученици, родитељи, учитељи и наставници, радници школе, представници Министарства просвете, председник Општине Кучево Ненад Микић, председнк Скупштине општине Драган Милосављевић, начелник Општинске управе Никола Милорадовић, начелник Министарства унутрашних послова, председник и чланови Удружења Милутин Миланковић, директори школа и директори институција које носе име нашег великог научника Милутина Миланковића, представници локалне самоуправе, школског одбора и савета родитеља.

Ове школске године 6 ученика је добило Диплому „Вук Караџић“ : Милена Миленковић, Софија Бојовић, Павле Миленковић, Михајло Радосављевић, Вељко Кузмановић и Тамара Гајић

Ученик генерације за ову школску годину је Милена Миленковић.

Дан школе је обележен под слоганом „Звезде у очима“. Ученици и њихови наставници, учитељи и васпитачи потрудили су се да приреде шаролик програм који је укључивао рецитације најуспешнијих на такмичењима, музичке тачке хора и мањих група, фолклор и плесне тачке ученика различитог узраста.

